

og stk. 3. I de særlige tilfælde, hvor der sker beslaglæggelse med henblik på værdikonfiskation efter reglerne om udvidet konfiskation i straffelovens § 76 a, følger det direkte af denne bestemmelse, at der kan ske konfiskation - og dermed beslaglæggelse - af formuegoder, som ikke har forbindelse til en bestemt lovovertrædelse.

Stk. 3 er en ny formulering af den nugældende § 801, stk. 1, om beslaglæggelse af den formue, som sigtede »måtte besidde eller erhverve i riget« (formuebeslag). Denne formulering foreslås afløst af ordene »hele formue eller en del af denne«. Der gives herved i overensstemmelse med et almindeligt proportionalitetsprincip hjemmel til at begrænse beslaglæggelsen til en del af den mistænkte formue, såfremt dette måtte skønnes at være tilstrækkeligt til at fremtvinge tiltaltes tilstedekomst.

Der består ikke efter folkeretten nogen almindelig adgang til at foretage beslaglæggelse af aktiver i fremmede stater, og den hidtidige udtrykkelige begrænsning til den mistænkte formue »i riget« er derfor udgået som selvfølgelig.

En beslaglæggelse efter stk. 3 omfatter - som efter gældende ret - også de aktiver, som den mistænkte måtte erhverve efter rettens beslutning om beslaglæggelse, jf. nærmere pkt. 2.3.4. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at beslaglæggelse efter stk. 3 alene skal kunne finde sted i sager, hvor der er rejst tiltale for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. I betragtning af foranstaltningens ganske indgribende karakter er dette i overensstemmelse med et almindeligt proportionalitetsprincip. Indtil gennemførelsen af den nye struktur for anklagemyndigheden, jf. lov nr. 385 af 20. maj 1992, kunne formuebeslag kun benyttes i statsadvokatsager. Ændringen vil næppe i praksis indebære nogen forskel i anvendelsen af denne bestemmelse, der kun benyttes i talmæssigt meget få sager om alvorlig kriminalitet.

Grænsen ved fængsel i 1 år og 6 måneder svarer til den, der tidligere er benyttet i sammenhænge, hvor anvendelsen af bestemte retsmidler er ønsket begrænset til grovere kriminalitet, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, om varetægtsfængsling og § 792 a, stk. 2, om legemsundersøgelse.

Beslaglæggelse efter stk. 3 forudsætter, at der er rejst tiltale mod den pågældende, jf. nærmere pkt. 2.3.4. i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i *stk. 4*, der er ny, udelukker beslaglæggelse hos mistænkte af skriftlige meddelelser eller

lignende, som hidrører fra præster, læger, forsvarere og advokater om det, som er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, medmindre betingelserne for efter § 170, stk. 2, at pålægge vidnepligt er opfyldt. Endvidere udelukkes under visse omstændigheder beslaglæggelse af materiale, som hidrører fra journalister m.fl., jf. pkt. 2.3.5.1. de almindelige bemærkninger. Dette svarer til reglerne om ransagning, jf. § 794, stk. 3, som blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 411 af 10. juni 1997.

Med hensyn til den nærmere fremgangsmåde, som politiet bør følge under ransagningen, såfremt der kan være tale om meddelelser eller materiale, der er undtaget fra beslaglæggelse, henvises til motiverne til retsplejelovens § 794, stk. 3, 1. pkt.

Hvis meddelelserne eller materialet giver anledning til, at der rejses sigtelse for strafbart forhold mod den vidneudelukkede eller vidnefritagede person selv, er beslaglæggelse dog ikke udelukket.

Til § 803

Bestemmelsen fastsætter betingelserne for beslaglæggelse hos ikke mistænkte, dvs. alle personer, der ikke er omfattet af § 802. For så vidt angår beslaglæggelse hos journalister m.fl. henvises endvidere til pkt. 2.3.5.1. og 2.3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Stk. 1 svarer sammen med forslaget § 802, stk. 1, indholdsmæssigt til den nugældende § 824, stk. 1, 1. pkt. For så vidt angår udtrykket »person« henvises til bemærkningerne til § 804.

Efter retsplejelovens § 189 kan retten pålægge en person, der er afhørt som vidne, tavshedspligt med hensyn til hans viden om sagen, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til opklaring af alvorlige forbrydelser taler for det. På samme måde vil der i forbindelse med beslaglæggelse eller edition over for en ikke mistænkt kunne være behov for at pålægge tavshedspligt. Det foreslås derfor, at § 189 skal finde tilsvarende anvendelse med hensyn til beslaglæggelse (og edition, jf. henvisningen i det forelåede § 804, stk. 2).

I *stk. 2*, der erstatter den hidtidige § 824, stk. 2, er henvisningen til retsplejelovens § 169 udgået, således at den beskyttede personkreds efter *1. pkt.* er begrænset til præster, læger, forsvarere og advokater. Dette svarer til reglerne om ransagning, jf. retsplejelovens § 795, stk. 2, 1. pkt., som blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 411 af 10. juni 1997. Der kan efter forslaget ikke hos de pågældende beslaglægges korrespondance med den sigtede eller notater og lignende vedrørende denne, medmindre betingelserne for efter